

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 204/22

Luxembourg, 15. december 2022

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-124/21 P | International Skating Union / Komisija

Generalni pravobranilec A. Rantos predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča, s katero je bila potrjena protikonkurenčnost pravil Mednarodne drsalne zveze

Navedeni generalni pravobranilec predlaga vrnitev zadeve v razsojanje Splošnemu sodišču

International Skating Union (Mednarodna drsalna zveza, v nadaljevanju: zveza ISU) predlaga delno razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. decembra 2020, International Skating Union/Komisija (T 93/18). Splošno sodišče je s to sodbo delno zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Evropske komisije z dne 8. decembra 2017 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGS.¹ Komisija je v sklepu iz decembra 2017 ugotovila, da so pravila Mednarodne drsalne zveze (ISU), ki določajo stroge sankcije zoper športnike, ki sodelujejo na tekmovanjih v hitrostnem drsanju, ki jih ta zveza ne priznava, v nasprotju s pravili Unije na področju konkurence.

Vzporedno sta nasprotno pritožbo, s katero se tudi predlaga delna razveljavitev izpodbijane sodbe, vložila športnika, ki sta vložila pritožbo, na podlagi katere je Komisija začela postopek proti zvezi ISU. Ta športnika izpodbijata del izpodbijane sodbe, v katerem je Splošno sodišče menilo, da se za mehanizem izključne in obvezne arbitraže, ki ga je vzpostavila zveza ISU, ne more šteti, da „povečuje“ omejevanje konkurence zaradi cilja, ki ga je opredelila Komisija.

Generalni pravobranilec Athanasios Rantos je v sklepnih predlogih, predstavljenih danes, predlagal, da se sodba razveljavi in da se zadeva vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

Uporaba konkurenčnega prava za pravila, ki jih sprejmejo športne zveze

Generalni pravobranilec je v uvodnih ugotovitvah pojasnil **analitični okvir, ki ga je treba uporabiti za analizo pravil, ki jih sprejmejo športne zveze, glede na konkurenčno pravo**. Opozoril je, da pravila vodilnih športnih organov, kot so organi zveze ISU, načeloma niso izvzeta iz uporabe konkurenčnega prava Unije. Ker gre za pravila, ki jih določijo športne zveze, se sklicevanja na posebne značilnosti športa, ki so navedene v členu 165 PDEU, lahko izkažejo za upoštevana, zlasti za presojo morebitnih utemeljitev omejevanja konkurence.

Generalni pravobranilec je opozoril, da iz sodne prakse Sodišča² izhaja, da če so se lahko omejevalni učinki, ki izhajajo iz spornega pravilnika športne zveze, razumno šteli za nujne za zagotavljanje „športnega“ legitimnega cilja, ti ukrepi ne spadajo v okvir člena 101(1) PDEU. Kljub temu je to tako le, če ti učinki ne presegajo tega, kar je potrebno za zagotavljanje uresničevanja tega cilja.

Glede na vlogo, ki je tradicionalno podeljena športnim zvezam, so te izpostavljene tveganju navzkrižja interesov, ki

¹ Za dejansko stanje glej [SM 159/20](#).

² Glej v tem smislu sodbo z dne 18. julija 2006, Meca-Medina in Majcen/Komisija ([C-519/04 P](#)), ter [SM 65/06](#).

izhaja iz tega, da imajo na eni strani regulativno pristojnost, na drugi strani pa hkrati opravljajo gospodarsko dejavnost.

Generalni pravobranilec je poudaril, da **zgolj okoliščina, da isti subjekt opravlja hkrati naloge regulatorja in organizatorja športnih tekmovanj, sama po sebi ne pomeni kršitve konkurenčnega prava Unije**. Poleg tega je glavna obveznost športne zveze, ki je v položaju zveze ISU, zagotavljati, da se tretjim osebam neupravičeno ne odvzame dostop do trga do te mere, da je konkurenca na tem trgu izkrivljena. **Športne zveze lahko pod nekaterimi pogoji tretjim osebam zavrnejo dostop do trga, ne da bi to pomenilo kršitev konkurenčnega prava, pod pogojem, da je ta zavrnitev utemeljena z legitimnimi cilji in da so ukrepi, ki jih te zveze sprejmejo, sorazmerni glede na navedene cilje.**

Pritožba

Generalni pravobranilec je opravil analizo tega, ali je Splošno sodišče, ker je potrdilo sporni sklep v delu, v katerem je bil ugotovljen obstoj omejevanja konkurence zaradi cilja, člen 101(1) PDEU razlagalo pravilno.

Spraševal se je, ali je Splošno sodišče lahko opravilo „povezano“ ali „vzporedno“ analizo obstoja omejevanja konkurence zaradi cilja ter neobstoja objektivne utemeljenosti in sorazmernosti tega omejevanja. Generalni pravobranilec je ugotovil, da ta pristop Splošnega sodišča povzroča določeno zmedo, ker zaradi njega ni jasno razvidna narava uporabljene analize. Splošno sodišče je sprva uporabilo klasični pristop opredelitve omejevanja konkurence zaradi cilja, tako da je najprej analiziralo vsebino pravil o upravičenosti. Vendar se zdi, da je nato Splošno sodišče, ko je preučilo cilje teh pravil, ta pravila preučilo glede na merila, določena v sodbi *Meca Medina*, ki se nanaša na objektivno utemeljenost ugotovljenega omejevanja konkurence.

Generalni pravobranilec je poudaril, da stališče Splošnega sodišča v zvezi z razlago vsebine pravil zveze ISU in v zvezi z njegovo analizo glede nesorazmernosti pravil zveze ISU, na podlagi katerih je ugotovilo omejevanje konkurence zaradi cilja, ni utemeljeno. Namreč, povzročilo bi razširitev pojma „omejevanje konkurence zaradi cilja“, ki bi bila v nasprotju z ustaljeno sodno prakso Sodišča, ki zahteva ozko razlago tega pojma.

Tako je **generalni pravobranilec ugotovil, da je Splošno sodišče z opredelitvijo pravil zveze ISU kot omejevanja konkurence zaradi cilja napačno uporabilo pravo, ter predlagal ugoditev prvemu pritožbenemu razlogu in razveljavitev sodbe Splošnega sodišča v zvezi z ugotovitvijo omejevanja konkurence zaradi cilja.**

Generalni pravobranilec je kljub temu sklepal, da je treba še ugotoviti, ali je „posledica“ zadevnih sporazumov omejevanje konkurence v smislu člena 101(1) PDEU. Ta vidik spora zahteva preučitev dejanskih vprašanj na podlagi elementov, ki jih Splošno sodišče v izpodbijani sodbi ni presojalo. Poleg tega stanje postopka v tej točki ne dovoljuje, da se o zadevi odloči, ker se pred Sodiščem ni razpravljalo o vprašanjih v zvezi z analizo učinkov na konkurenco. Zato je **generalni pravobranilec predlagal vrnitev zadeve v razsojanje Splošnemu sodišču in pridržanje odločitve o stroških.**

Nasprotna pritožba

Generalni pravobranilec je preučil, ali je Splošno sodišče s tem, da je štelo, da je Komisija napačno ugotovila, da se s pravilnikom zveze ISU o arbitraži povečuje omejevanje konkurence, ki ga povzročajo pravila o upravičenosti, ki jih je določila zveza ISU, napačno uporabilo pravo. Spraševal se je, ali je Komisija lahko mehanizem izključne in obvezne uporabe arbitraže pravilno opredelila kot „element povečevanja“ omejevanja konkurence v okviru druge analize, ločene od ugotovitve kršitve, kar je pristop, glede katerega se po njegovem mnenju pojavljajo pomisleki, saj Komisija ni štela, da lahko arbitražna klavzula sama po sebi pomeni kršitev.

Generalni pravobranilec je menil, da je Splošno sodišče upravičeno priznalo, da je uporaba mehanizma izključne in obvezne arbitraže splošno sprejeta metoda reševanja sporov in dejstvo sklenitve arbitražne klavzule samo po sebi ne omejuje konkurence. Navedel je tudi, da je uporabo arbitraže v obravnavanem primeru mogoče utemeljiti z legitimnimi interesi, povezanimi z zahtevo, da o športnih sporih odloča specializiran sodni organ.

Generalni pravobranilec je glede arbitraže pred CAS menil, da ni primerljiva z arbitražo, sklenjeno med državami članicami in zasebnimi strankami v okviru dvostranskih sporazumov o naložbah, ki so se obravnavali v sodbah Achmea³ in PL Holdings⁴. Zato načel, ki izhajajo iz sodne prakse, ki izhaja iz teh sodb, ni mogoče prenesti na zadevno arbitražo v tej zadevi, ker ta arbitraža ne more zmanjšati polne učinkovitosti in enotnosti prava Unije.

Generalni pravobranilec je ugotovil, da Splošno sodišče s tem, da je štelo, da mehanizma izključne in obvezne arbitraže ni bilo mogoče opredeliti kot „elementa povečevanja“ zadevnega omejevanja konkurence, ni napačno uporabilo prava.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki s predstavitve sklepnih predlogov so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

³ Sodba z dne 6. marca 2018, Achmea, [C-284/16](#) (glej tudi sporočilo za medije št. [26/18](#)).

⁴ Sodba z dne 26. oktobra 2021, PL Holdings, [C-109/20](#), (glej tudi sporočilo za medije št. [190/21](#)).